

РЕШЕНИЕ

№ 6910

гр. София, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7192** по описа за **2022** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на А. С. Ф., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М. П. от САК, срещу Решение № 2633 от 12.07.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело /НАХД/ № 6879/2022г. на Софийски Районен Съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 23-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-004925 от 31.03.2022 г., издадено от началник група отдел „Пътна полиция” (ОПП) към СДВР, с което на касатора на основание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП са наложени две административни наказания “глоба” в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е постановено в нарушение на закона, при съществени процесуални нарушения и необоснованост. Касаторът счита, че районният съд неправилно е възприел фактическата обстановка на мястото на нарушението, неправилно е дал превес на действията на административнонаказващия орган (АНО) без да допусне събирането на поискани от него доказателства. Твърди, че в НП не е посочено коя от законовите хипотези на чл.174, ал.3 от ЗДвП не е изпълнил водачът, както и, че наложената санкция за нарушение на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП не кореспондира със словесното му описание, което нарушава правото му на защита. Допълнително нарушение сочи на невъзможността да направи избор по реда

на чл.3а, т.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Наредба № 1/19.07.2017 г.), като му бъде извършено медицинско и химическо или химико-токсикологично изследване в хипотезата на отказ от извършване на проверка с техническо средство. Твърди, че не знае за какво деяние, кога във времето е извършено, да се защитава, тъй като като начало на проверката с Дръгтест е 00:00 часа, а в АУАН е отразено, че управлява в 00:10 часа. Счита, че не е спазен редът по Наредба № 1/19.07.2017 г. за установяване на отказа му по „надлежен ред“, тъй като контролните органи по ЗДВП не извършват своеволна преценка за изпращане на сочения нарушител за вземане на проби от кръв и/или урина, а следва да са налице императивно уредените хипотези на чл.3а от Наредба № 1/19.07.2017 г. Твърди, че е спазил задълженията си по чл.2 от Наредба № 1/19.07.2017 г., като е подписал всички предоставени му документи, но в нарушение на същия акт контролните органи са му издали 7 броя, а не изискуемите 8 броя холограмни стикери. Излага съображения, че отказът му следва да бъде удостоверен от медицински специалист по чл.12, ал.1 от Наредба № 1/19.07.2017 г. и по реда на чл.14, ал.2 от същата наредба, което указвало, че АНО прилага властническите си правомощия без да се съобрази с волята на лицето, неговите законорегламентирани права, вкл. правото да му бъде взема проба за химическо изследване. Твърди, че след като районният съд е отказал събирането на доказателства за годността на използваното техническо средство, то следва да се презюмира, че същото не е регламентирано за употреба в МВР. Счита за нормално да откаже „такава произволна, незаконосъобразна проверка с нерегламентиран уред“. Подробно изброява доказателствените си искания, които не са уважени от СРС, което сериозно нарушавало правото му на защита. Твърди, че АНО не е доказал с всички допустими доказателства вмененото му нарушение. Претендира се отмяна на решението на СРС, както и потвърденото с него НП. Алтернативно се иска връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд.

Ответникът по касационната жалба началник група в отдел „Пътна полиция“ към СДВР не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата за основателна.

Административен Съд С. – град, Х. касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От фактическа страна районният съд е приел, че на 20.03.2022 г., около 00:00 часа, А. С. Ф. управлявал автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], и в района на кръстовището с [улица], бил спрял за проверка от служители на СДВР. При нея бил поканен да предостави проба за извършване на проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози. Поради отказа на лицето да му бъде извършена такава проверка с тест бил издаден талон за медицинско изследване за вземане на биологични проби за химико-токсикологично латораторно изследване за употреба на наркотични вещества или техните аналози. В талона за изследването бил отразен отказът на Ф. да предостави проба за тест за проверка употребата на наркотични вещества или техните аналози. Т. бил подписан от лицето. Въз основа обясненията на жалбоподателя в открито съдебно заседание съдът приел за потвърдени констатациите по АУАН и НП, че Ф. е посъветван за отказа си от адвокат.

Впоследствие медицинско изследване за вземане на биологични проби и химико-токсикологично латораторно изследване за употреба на наркотични вещества или техните аналози не били извършени поради неявяване на жалбоподателя в указаното лечебно заведение за извършване на изследванията.

На А. С. Ф. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 582942 на 20.03.2022 г., за това, че на същата дата, в 00:10 часа в [населено място], управлява личния си лек автомобил „Тойота Корола“ с рег. [рег.номер на МПС] , по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], като при кръстовището с [улица], при извършена му проверка, е установено, че водачът е във видимо неадекватно състояние и категорично отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство DrugTest 5000 с номер ARLN -0103. Отразено е в АУАН издаването на талон за медицинско изследване № 077747, седем броя стикери за медицинско изследване във ВМА, както и приложените доказателства: СУМПС №[ЕИК], Контролен талон № [ЕГН], СРМПС №[ЕИК], 1 брой докладна записка и 2 броя регистрационни табели с номер СВ 7716 ВН.

Въз основа на акта е издадено атакуваното наказателно постановление № 22-4332-004925 от 31.03.2022 г. на началник група отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на Ф. на основание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП са наложени две административни наказания “глоба” в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил извод, че АУАН и издаденото въз основа на него НП, са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност и без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обуславят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание. На следващо място, съдът е приел за доказано по категоричен и безспорен начин, че жалбоподателят умишлено е извършил визираното в АУАН и НП административно нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП. Посочил е, че проверката от служители на СДВР е извършена по реда, предвиден в Наредба № 1/19.07.2017 г., вкл. чл.3а от нея, поради което е намерил за неоснователни възраженията на наказаното лице за накърняване на правото му на защита и за неправилно приложение на закона Административен Съд С. – град, Х. касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Съгласно чл.174, ал.3 от ЗДвП водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно

изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Процесните наказания са наложени в хипотезата на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП, т.е. за отказ да бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози. Тоази отказ еднозначно и безпротиворечиво е описан в съставения АУАН серия ГА № 582942 от 20.03.2022 г. и посочените в него като доказателства: талон за медицинско изследване № 077747 и докладна записка.

Установява се от докладна записка на И. Б. П. – м.инспектор, 04 взвод, група ООР, сектор ОП на 09 РУ-СДВР, че съвместно с Д. А. били назначени като П.-900-1 за времето от 19:00 часа на 19.03.2022 г. до 07:00 часа на 20.03.2022 г. Около 23:45 часа, на [улица]и „Ген. М. С.“, с посока на движение от [улица]към [улица], спрели за проверка л.а. „Тойота Корола“, с ДК [рег.номер на МПС] и установили водача А. С. Ф., ЕГН [ЕГН]. При разговор с водача, същият говорил завлачено и бил със забавени движения, поради което докладвали на ОДЧ – 09 РУ и поискали съдействие от екип на КАТ за изпробване на водача за употреба на забранени вещества. На място пристигнал екип на КАТ, на който водачът категорично отказал да се изпробва. Изнесените в докладната записка данни сочат на хипотезата на чл.5, ал.1 от Наредба № 1/19.07.2017 г. - при наличие на външни признаци, поведение или реакции на водачите на МПС за употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва проверка с тест или лицата се изпращат за медицинско изследване.

В приложения талон за медицинско изследване № 077747 е документиран отказ на А. С. Ф., ЕГН [ЕГН], да му бъде извършена предварителна проба с DrugTest 5000 с номер ARLN -0103, както и проверка с техническо средство или тест. Според текста на талона, съдържащ подпис на Ф., последният е уведомен да се яви във ВМА до 40 минути от връчването на талона, след което е изписан текстът на чл.174, ал.3 ЗДвП. Като час на началото на проверката в талона е отбелязан 00:00 часа, а като край на проверката – 00:30 часа.

При тези данни в АУАН и приложените към него доказателства правилно и обосновано районният съд е приел, че при извършване на проверката и съставяне на АУАН не са допуснати твърденията от жалбоподателят съществени процесуални нарушения, довели до накърняване на правото му на защита. Противно на твърденията в касационната жалба и обясненията на Ф. пред СРС, контролиращите органи нямат законово задължение да обясняват избора си на контролирания водач (не ми дадоха основания за спирането на колата ми – както сочи пред СРС), дори последният видимо да не нарушава правилата за движение по ЗДвП. Часовият диапазон на спирането на водача, установяване на състоянието му, на нуждата да се извика екип от КАТ, който да извърши проверка с тест, както и нейното документиране, безпротиворечиво се установяват от доказателствения материал. Касаторът е бил спрял за проверка от полицейски служител в П.-900-1 при 09 РУ-СДВР, който уведомил ОДЧ при 09 РУ-СДВР и поискал съдействие от екип на КАТ. Неправилно е посочено в касационната жалба, че талонът за медицинско изследване е издаден в 00:00 часа, тъй като това е началото на проверката, като в същия документ е отбелязан края ѝ в 00:30 часа. Логично, в посочения времеви отрязък е съставен чрез електронна система, която автоматично генерира час на съставянето му, АУАН серия ГА № 582942 от 20.03.2022 г. Именно този час 00:10 е отбелязан в обжалваното НП № 22-4332-004925 от 31.03.2022 г., който изцяло

възпроизвежда фактическата обстановка от АУАН. Не е допуснато визираното от касатора съществено накърняване на правото му на защита да разбере за коя проверка и за кое нарушение са съставени документите, тъй като тя логично продължава определен период от време и наличието на една проверка, с конкретно отбелязан времеви диапазон, безпротиворечиво се установява от доказателствата по делото.

Не се подкрепят от доказателствената съвкупност по делото и твърденията в касационната жалба за липса на посочване в НП коя от законовите хипотези на чл.174, ал.3 от ЗДвП не е изпълнил водачът, както и, че наложената санкция за нарушение на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП не кореспондира със словесното му описание. Видно от текста на НП в него изрично е отбелязана хипотезата на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП, която категорично съответства на словесното описание на нарушението - отказ да бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Принципно правилно касаторът отбелязва, че редът за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се регулира от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г., но необосновано поддържа допуснати нарушения на нейните разпоредби. Подписването на съставения му АУАН и приложения талон за медицинско изследване № 077747 не удовлетворяват в пълнота спазване на задължението по чл.2 от Наредба № 1/19.07.2017 г., според който при извършване на проверка за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози проверяваното лице е длъжно да изпълнява точно дадените му от контролните органи по Закона за движението по пътищата разпореждания и указания, освен ако те налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или друго нарушение на нормативен акт или застрашават неговите или на други лица живот или здраве. Както се посочи, няма никакви предварителни или общи нарушения при процесната проверка, такива не се твърдят и в жалбата до СРС или до касационната инстанция. Липсват данни или индиции в изпратената от АНО преписка, нито такива се твърдят, че разпорежданията на контролните органи налагат извършване на очевидно престъпление, застрашават здравето на проверяваното лице или нарушават конкретен нормативен текст. Указания за императива на задължението по чл.2, ал.1 от Наредба № 1/19.07.2017 г. е уредената в ал.2 презумпция - неизпълнението на задължението по ал. 1, с което се възпрепятства извършването на проверката, се приема за отказ на лицето да му бъде извършена такава.

Съгласно чл.3, ал.3 от Наредба № 1/19.07.2017 г. талонът по ал. 2 се придружава от осем стикера с номера, съответстващи на номера на талона за изследване и добавена в края цифра от 1 до 8. Целта на въпросните стикери е да гарантира идентичност между иззетата от лицето проба и тази, която е изследвана в съответното медицинско заведение (техническа лаборатория). Следва да се приеме, че наличието на седем стикера върху талона напълно гарантира идентичността на пробата, поради което възражението на касатора за наличие на 7, а не на 8, стикера, е неоснователно. Това важи в пълна степен за процесния случай, в който изобщо няма медицинско-химическо изследване, т.е. не се поставя въпрос за неговата идентичност. Още повече, че единият от стикерите по чл. 3, ал. 3 се залепва на екземпляра от талона за изследване, предназначен за акта, а останалите (7) се прилагат към екземпляра от талона за изследване, който се предоставя на водача (чл.6, ал.1 от наредбата).

Именно липсата на каквото и да било изследване обуславя невъзможност да

бъдат допуснати нарушения на Наредба № 1/19.07.2017 г., както следва: липсват протоколи за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози по чл.3, ал.2, чл.5, ал.2 или чл.6, ал.2 тъй като такива изследвания не са проведени по причина на нарушителя. Противно на твърденията на касатора нормата на чл.3а от наредбата не му предоставя избор да му бъде извършено медицинско и химическо или химико-токсикологично изследване, тъй като това не съответства на текста ѝ, според който употребата на наркотични вещества или техни аналози при отказ за извършване на проверка с техническо средство или тест се установява с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване.

Единствената възможност за избор от страна на проверяваното лице е уредена в чл.6, ал.4 от наредбата – в талона по чл. 3, ал. 2 се отразява изборът на лицето дали установяването на концентрацията на алкохол в кръвта да се извърши с доказателствен анализатор, или с медицинско и химическо лабораторно изследване. При отказ на лицето да избере един от двата начина на установяване се приемат отчетените показания от техническото средство. Очевидно тази разпоредба не касае проверка за употреба на наркотични вещества или техните аналози. Но дори да се приеме, че лицето е имало някакво право на избор относно вида на изследването, то в конкретният случай самият нарушител се е лишил от правото на допълнителна проверка чрез изследване по чл.3а от наредбата, след като доброволно не е отишъл с предоставения му талон за медицинско изследване във ВМА. В случая е налице една от императивно уредените хипотези, а именно по чл.3а, т.1 от Наредба № 1/19.07.2017 г.

След като лицето не се е явило за медицинско изследване, логично не може да бъде нарушената разпоредбата на чл.12, ал.1, вр. чл.15, ал.7 от Наредба № 1/19.07.2017 г., респ. резултатите от изследването да бъдат документирани по реда на чл.14, ал.2 от същата наредба.

Не съществува законова възможност, аналогична на описаната от Ф. пред СРС „аз се обадох на адвокат и той ме посъветва да не правя никакви тестове, защото има несъответствия и нарушения при проверката - не са ми обяснили причината, поради която са ме спрели“. Съгласно чл.1, ал.5 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. тестовете, с които се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определят със заповед на министъра на вътрешните работи. Визираната законова гаранция за приложение на техническите средства след одобряване от компетентните органи, както и общият принцип за законосъобразност на действията на администрацията, са в основата на задълженията на гражданите и организациите да изпълняват разпорежданията на административните органи и длъжностни лица, законовият път на защита срещу които е обжалването им. В конкретния случай, самото проверявано лице се е лишило от всички законови възможности да установи евентуална незаконосъобразност на проверката. Това е така, тъй като той е отказал проверка на място с техническо средство DrugTest 5000 с номер ARLN -0103, получил е талон за медицинско изследване № 077747, но, както сам сочи пред СРС, „аз се притесних и не отидох във ВМА“.

Отказът да бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози е съставомерен по чл.174, ал.3,

предл.2 от ЗДвП. Законната разпоредба е императивна и не урежда изключения или възможни хипотези на законосъобразен отказ. Казано с други думи – отказът винаги осъществява състав на нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП. Единствената възможност за нарушителя да докаже, че не е извършил нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП е като бъде подложен на тест, резултатите от които се проверяват чрез допълнителни медицински и химически изследвания, за което в случая е издаден талон за медицинско изследване № 077747. След като нарушителят не е направил предписаните му медицински изследвания, той доброволно се е лишил от възможността да докаже евентуален грешен резултат на проверката с техническо средство DrugTest 5000. Не съществуват никакви изначални или предварителни съмнения за „несъответствия и нарушения“ при проверките на контролните органи, както неправилно поддържа Ф. пред СРС.

Въззивният съд правилно е възприел отказът за съставомерен по чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП и доказан. При липса на извършена проверка с техническо средство DrugTest 5000 са напълно неотнормирани доказателствените искания на нарушителя да се изискат: удостоверения за одобрен тип по чл.32 от Закона за измерванията, удостоверение за проведено специализирано обучение и положен изпит на актосъставителя С. Д. С., указания за употреба на процесното техническо средство или разпечатка от паметта на процесния уред. Противно на твърденията в касационната жалба и като не ги е уважил, районният съд не е допуснал съществени процесуални нарушения. При отказ за проверка с техническо средство последващи доказателствени искания с цел да се докажат евентуални несъответствия при проверката поради липса на положен изпит от проверяващия или евентуални технически несъответствия на уреда представляват злоупотреба с процесуални права, която правилно не е толерирана от районния съд. В конкретния случай, освен, че отказът е съставомерен по чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП, лицето само се е лишило от възможността за събиране на относими доказателства, а напротив – недопустимо се стреми да докаже изначално твърдени „несъответствия при проверката“. С отказа си да отиде до ВМА за допълнителни изследвания касаторът сам се е лишил от възможността по чл.3а от Наредбата наличието/липсата на употреба на наркотични вещества или техни аналози да бъде доказана чрез медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, поради което са неоснователни възраженията му за нарушения в тази насока.

Не съществува законоуредена презумпция като сочената в касационната жалба, че след като районният съд е отказал събирането на доказателства за годността на използваното техническо средство, то следва да се презюмира, че същото не е регламентирано за употреба в МВР. Напротив, както се посочи, налице са законоуредени в чл.1, ал.4 и ал.5 от наредбата гаранции, че тестовете и техническите средства са одобрени от съответните компетентни органи. Не е уредена и поддържаната от касатора възможност да откаже „такава произволна, законосъобразна проверка с нерегламентиран уред“. Както се посочи, самият той се е поставил в невъзможност да бъде подложен на такава проверка, а отказът му е съставомерен по чл.174, ал.3 ЗДвП, поради което правилно и обосновано е санкциониран с посочените в същата

разпоредба на наказание в абсолютен размер.

Като е достигнал до идентични правни изводи районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което следва да бъде оставено в сила

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2633 от 12.07.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 6879/2022 г. на Софийски Районен Съд, Наказателно отделение, 23-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: 1.

2.